

meget vel være af den Formening, at der kunde være Noget, som man maatte ønske forandret ved denne Behandling i første Instants, uden at man derfor kan troe, at det er paa rette Sted i denne Lov at optage Bestemmelser derom. Det vil vist ogsaa fordre ganske andre Undersøgelser end dem, der kunne anstilles i nærværende Sag om den hele Retspleie i de omhandlede Sager i første Instants, om Forligsmæglingen, om Parternes Møde i Retten, om Bevisførelsen, om Tidspunktet, hvorpaa det kunde være ønskeligt, at Procuratorer traadte til, kort sagt, en heel Række af Undersøgelser, som man upaatvivleligt ikke her i Loven kan gaae ind paa. Men, uagtet dette er Tilfældet, saa har Majoriteten ikke et Dieblif kunnet tvivle om, at den maatte holde paa summa appellabilis i de omhandlede Sager til Landsoverretterne, og den har ingen kunde kunnet overbevise sig om, at der i Lovgivningen var en saadan Mangel paa Betryggelse, at man skulde være nødt til at sige ned til de allerubetydeligste Sager med Hensyn til Spørgsmaalet om Appel, af den Grund, at Procuratorer ikke kunne møde ved Politieretterne. Jeg gjentager, at jeg har for megen Agtelse for Landets Underdommere og Politimestere, til at jeg kunde tvivle et Dieblif om, at man under de Forpligtelser, som Fdg. af Sde Marts 1799 paalægger dem, trygt kan nedlægge i deres Haand at afgjøre saadanne ubetydelige Sager, uden Recurs til Landsoverretterne. Skulde imidlertid særlige Tilfælde møde, hvor det var af ganske eiendommelig Interesse for Parterne at bringe en saadan lille Sag ind for en høiere Domstol, eller hvor en enkelt Dommer eller Politimester har brugt et Forhold, som særligt maatte misbilliges, og som derfor kunde indeholde en, udenfor hvad der i Almindelighed finder Sted, tilstrækkelig Grund til at bringe en saadan Sag videre, saa staaer det jo aabent ad Bevillingsveien at kunne opnaae Afgang dertil, og jeg troer virkelig, at det kun bør være under ganske særegne Omstændigheder, at slige Sager skulde kunne komme ind for Landsoverretterne.

Derfor det ærede Thing, uagtet hvad der saaledes fra Udvalgets Side er paaberaabt, skulde beslutte sig til ikkedestomindre at ophæve

summa appellabilis, mener jeg, at det maa skee med Consequents, og dertil støtte nogle af vore andre Indstillinger sig. Skal den hæves med Hensyn til Politiesager fra Landet, saa lad det ogsaa skee med Hensyn til Politiesager for Kjøbstæderne, saa lad dem alle blive privilligerede, — saa lad ligesaa godt Dommerne i Kjøbstæderne som paa Landet blive stemplede som dem, man ikke kan troe, ikke engang indtil 10 Rbdls. Værdi, og, skal det være Tilfælde, lad saa ogsaa Brandretsagerne komme ind med uden Indskrænkning. Jeg kan ikke indsee nogen Grund, hvorfor den, der er dømt til en Mulet under 10 Rbd. ved en Brandret, ikke ligesaa godt skulde kunne indanke Sagen for Landsoverretten, naar dette skal staae aabent i enhver Politiesag.

Det andet Hovedpunkt, jeg skulde tillade mig at dvæle et Dieblif ved, er en Indstilling, som Udvalget eenstemmigt har fundet at maatte gjøre i Henseende til Politiesagers Behandling ved Landsoverretterne, og som er i Consequents med Grundsatningerne i Fd. af Sde Marts 1799, og, hvad vi i denne Henseende have indstillet, er grundet i den Erfaring, som vi have fra paalideligt Gaand med Hensyn til hvad der kan være Trang til under slige Sagers Behandling. Det paaligger efter Forordn. Sde Marts 1799 Dommeren at gribe ind i Sagens Behandling paa en retfærdig Maade i Forhold til begge Parter i Henseende til dens vedbørlige Oplysning. Paa Grund heraf har man maattet være fuldkommen enig i, at nye Vidner kunne føres og nye Bevisligheder fremlægges for . . .

Formanden: Maatte jeg dog tillade mig at erindre den ærede Ordfører om, at dette dog nok hører til næste Affnit, til § 4.

Ordføreren: Om Forbeldelse, maaskee jeg har taget fejl. Ja, jeg har nok overseet det. Jeg skal da kun endnu tilføie med Hensyn til nogle enkelte Afstemningspunkter, som vedkomme § 3, at, naar vi have indstillet i Henseende til det 8de Afstemningspunkt, at den midterste Passus af dette skulde gaae ud, saa er det, for at Afstemningen kan blive sikker, kan blive reen. De, der nemlig maatte være af den Mening, at summa appellabilis skal vedblive, uden at Noget sættes istedetfor, ville